

Kopie

Afgeleverd aan: mr.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Arrestnummer <i>C1 1072 / 2026</i>
Repertoriumnummer 2026 / 2747
Datum van uitspraak 31 augustus 2026
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2025/PGG/1909 2025/VJ11/852

☐ Verstek
☒ R 32/7
☒ Hypo
☐ Opdracht OM
☐ Aanstelling deskundige
☐ Internering
☐ OS
☐ O.A.

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Not.nr. GE.66.WI.100100/24

In de zaak van het openbaar ministerie en van

1. nr. **DE WOONINSPECTEUR**, (ON 0316.380.841)
met zetel te 1210 Brussel, Koning Albert II laan 15 bus 253,
- eiser tot herstel –

tegen

1. nr. _____, (RRN _____),
met Marokkaanse nationaliteit,
geboren _____,
woonstkeuze op adres van meester _____,
- beklaagde -

1. Telastleggingen

De beklaagde wordt volgens de aanhangig makende rechtstreekse dagvaarding vervolgd om als dader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt:

A huisjesmelkerij met verzwarende omstandigheden

rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 Strafwetboek bedoelde ruimte, te hebben verkocht, te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid (art. 433*decies* Strafwetboek)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, (art. 433*undecies*, lid 1. 1° en 2, en 433*terdecies*, lid 1, Strafwetboek),

namelijk door een onbewoonbare, onveilige en niet voor zelfstandige bewoning voorziene kamer te hebben verhuurd in een pand gelegen te

1. in de periode van 2 mei 2023 tot en met 16 januari 2024

ten nadele van
ten nadele van

namelijk kamer

GE66.WI.100100/2024

2. in de periode van 6 oktober 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van

3. in de periode van 1 augustus 2023 tot en met 20 november 2023

namelijk kamer

ten nadele van

4. in de periode van 1 augustus 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van

5. in de periode van 16 september 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van

B verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van niet-conforme of overbewoonde woning met verzwarende omstandigheden

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, (art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, (art. 3.36, 1° Vlaamse Codex Wonen van 2021)

namelijk door kamers te hebben verhuurd in een pand gelegen te ,
kadastraal gekend als eigendom van:

-) voor de helft volle eigendom en voor de helft vruchtgebruik
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom

Historiek:

- Aangekocht bij akte d.d. 06/04/1979 door) en
ieder voor de helft volle eigendom
- Ingevolge erfenis van (overleden op)

1. in de periode van 2 mei 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van

ten nadele van)

2. in de periode van 6 oktober 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kame

ten nadele var

3. in de periode van 16 september 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van)

4. in de periode van 1 augustus 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van)

5. in de periode van 1 augustus 2023 tot en met 20 november 2023

namelijk kamer

ten nadele van

)

Vordering verbeurdverklaring

wordt eveneens gedagvaard om zich overeenkomstig art 42 en 43bis Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag),

B.1.

kamer : €4.950

B.2.

kamer €2.500

B.3.

kamer : €2.500

B.4.

kamer : €3.750

(OK I, stuk 1, blad 16)

B.5.

kamer €200 (1 maand verhuurd)

(OK II, stuk 1, blad 3)

Totaal: €13.900

2. Procedure

2.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 20 mei 2025 **bij verstek** als volgt:

"VOORAFGAANDELIJK

- ***Verbetert de feiten onder tenlastelegging A.3 en B.5 in de dagvaarding als volgt:***

A huisjesmelkerij met verzwarende omstandigheden

rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 van het Strafwetboek bedoelde ruimte, te hebben verkocht, te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid,

(art. 433 decies Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, (art. 433 undecies lid 1. 1° en 2, en 433 terdecies lid 1 Sw)

namelijk door een onbewoonbare, onveilige en niet voor zelfstandige bewoning voorziene kamer te hebben verhuurd in een pand gelegen te

1. in de periode van 2 mei 2023 tot en met 16 januari 2024

ten nadele van

ten nadele van)

namelijk kamer

GE66.WI.100100/2024

2. in de periode van 6 oktober 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van

3. in de periode van 1 augustus 2023 tot en met 20 november 2023

namelijk kamer .

ten nadele van)

4. in de periode van 1 augustus 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van

5. in de periode van 16 september 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van)

B verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van niet-conforme of overbewoonde woning met verzwarende omstandigheden

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, (art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, (art. 3.36, 1° Vlaamse Codex Wonen van 2021)

namelijk door kamers te hebben verhuurd in een pand gelegen te

kadastraal gekend als

eigendom van:

- (45.08.10-198.18) voor de helft volle eigendom en voor de helft vruchtgebruik
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom
-) voor 1/16 blote eigendom

Historiek:

- Aangekocht bij akte d.d. 06/04/1979 door) en ieder voor de helft volle eigendom
- Ingevolge erfenis van (overleden op

1. in de periode van 2 mei 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van)

ten nadele van)

2. in de periode van 6 oktober 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van)

3. in de periode van 16 september 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van

4. in de periode van 1 augustus 2023 tot en met 16 januari 2024

namelijk kamer

ten nadele van)

5. in de periode van 1 augustus 2023 tot en met 20 november 2023

namelijk kamer

ten nadele van

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van L

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (zoals verbeterd), A.4, A.5, B.1, B.2, B.3, B.4 en B.5 (zoals verbeterd) bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, A3 (zoals verbeterd), A4, A5, B1, B2, B3, B4 en B5 (zoals verbeterd):

tot een **gevangenisstraf** van **1 jaar** en tot een **geldboete** van **48.000,00 EUR**, zijnde **6.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzetting uit de rechten

Ontzet de beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 **Strafwetboek**:

- 1°. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2°. verkozen te worden;
- 3°. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4°. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5°. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een

vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van

het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen.

6°. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

gedurende een termijn van **5 jaar**.

Bijzondere verbeurdverklaring

Beveelt de **bijzondere verbeurdverklaring** overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis Strafwetboek van een bedrag van **6.000,00 EUR**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Kosten

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **350,14 EUR**, te vermeerderen met de kosten van betekening van dit vonnis.

HERSTEL

Beveelt aar _____het pand gelegen te _____ kadastraal gekend als afdeling _____ te slopen of te herbestemmen naar een volgens de VCRO vergunde toestand en in zoverre het pand na de herbestemming nog een woonfunctie heeft, de nodige renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken uit te voeren zodat de woning conform is aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten bedoeld in artikel 3.1 Vlaamse Codex Wonen 2021 en teneinde het pand te laten voldoen aan de minimale kwaliteitsvereisten van artikel 3.43 Vlaamse Codex Wonen van 2021;

beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van 15 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van

50 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn;

machtigt, voor het geval het pand niet binnen de opgelegde termijn werd hersteld, de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van _____ ambtshalve in de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel te voorzien, met de daaraan verbonden kosten ten laste van de veroordeelde;

machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van _____ om de kosten van eventuele herhuisvesting, bedoeld in artikel 3.33 Vlaamse Codex Wonen, te verhalen op de veroordeelde.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan."

2.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 20 juni 2025 door de beklaagde Mimoune Gassa;
- 27 juni 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

2.3 Op de rechtszitting van 13 februari 2026 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 12 juni 2026.

De beklaagde legde een conclusie neer en deed dit tijdig.

2.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 12 juni 2026 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester _____, voor meester _____, beiden advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____, advocaat-generaal,
- de eiser tot herstel in zijn middelen vertegenwoordigd door meester _____, voor meester _____, beiden advocaat met kantoor te _____

3. Ontvankelijkheid beroepen – saisine

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 20 mei 2025 werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan. Hetzelfde geldt voor het indienen van de grievenformulieren.

2.2 In het door de beklaagde ingediende *“grievenformulier hoger beroep”*, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk tegen de straf. De beklaagde vermeldde als reden: *“1 jaar effectief”*, waarmee hij aangeeft de wijziging te beogen van de beslissing van de eerste rechter om hem onder meer tot een jaar effectieve gevangenisstraf te veroordelen. De grief beperkt zich niet tot de gevangenisstraf, maar richt zich tot de gehele straf, dus ook de geldboete, de bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen en de ontzetting van rechten.

De beslissing over de schuld is definitief. Hetzelfde geldt voor de beslissingen over het aanhouden van de burgerlijke belangen, de vaste vergoeding, de zogenaamde *Salduz*-bijdrage, de kosten in eerste aanleg en de herstellvordering.

2.3 De beslissing over de herstellvordering is inderdaad definitief.

De beklaagde verklaarde in de akte hoger beroep dat hij beroep instelde tegen alle strafrechtelijke beschikkingen van het vonnis van 20 juni 2025.

Dit beperkt de saisine van het hof noodzakelijk tot de beslissingen op strafgebied. De beslissing van de strafrechter over een door de herstellvorderende overheid ingediende herstellvordering is weliswaar een maatregel van burgerlijke aard, die niettemin onder de strafvordering valt. Een beslissing over de herstellvordering is echter geen beslissing op strafgebied.

De grieven die de beklaagde in het grievenformulier zou aanvoeren buiten de saisine van de beroepsakte, zouden niet ontvankelijk zijn.

In dit geval bepaalt de beklaagde overigens ook in het grievenformulier geen grief tegen de herstellvordering. Nergens in het grievenformulier heeft de beklaagde op enige wijze specifiek de beslissing over de herstellvordering aangewezen als een afzonderlijke beslissing waarvan hij de hervorming door het hof als appelrechter vraagt. Dit kan helemaal niet afgeleid worden door de vermelding in het vak *“andere”* in het grievenformulier hoger beroep, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, van: *“Beroep aantekenen”*.

Dat in het grievenformulier het vak *“andere”* tussen haakjes standaard verduidelijkt wordt door een niet-exhaustieve opsomming van voorbeelden van dergelijke andere (dan procedure, schuld, straf en burgerlijke rechtsvordering) en daarin, naast andere, ook *“herstellvordering”* vermeldt, brengt niet vanzelf mee dat een aankruising van dit vak, wat

hier niet gebeurde, of een vermelding van enige woorden als zou dit vak zijn aangekruist, meebrengt dat de grief ook de herstellvordering behelst.

Dat de beklaagde in de procedure in eerste aanleg niet werd bijgestaan door een raadsman en dat hij een kwetsbaar persoon zou zijn, heeft geen belang hierbij. Hij heeft met kennis van zaken een beroepsakte neergelegd en een grievenformulier ingediend. Er is geen sprake van enige beperking van zijn toegang tot de rechter.

Er is in dit geval geen grief, laat staan een nauwkeurige grief tegen de beslissing over de herstellvordering. De overweging dat de nauwkeurigheid van een grief niet zodanig streng en formalistisch mag worden opgevat dat het recht op hoger beroep in de kern wordt aangetast is in dit geval niet aan de orde. Zoals de beklaagde wel in staat bleek aan te geven dat hij gegriefd was door de *“1 jaar effectieve gevangenisstraf”*, was het hem mogelijk, ook in eigen bewoordingen, de beslissing over het herstel aan te duiden als een beslissing die hem griefde. Dat heeft hij echter uitdrukkelijk niet gedaan. Niets belette hem om in de opsomming die in het modelgrievenformulier vermeld staat, de *“herstellvordering”* als een grief te onderlijnen, omcirkelen of op enige andere wijze kenbaar te maken dat dit hem griefde. Dat heeft hij evenmin gedaan. Geenszins kan de algemene, loutere vermelding van *“beroep aantekenen”* zo begrepen worden. Dit zou de vereiste nauwkeurigheid van een grief overdreven soepel opvatten en meebrengen dat het wettelijk voorschrift van nauwkeurigheid van een grief inhoudsloos zou worden.

2.4 De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk voor zover gericht tegen de beslissing over de straf (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. Straftoemeting

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek voor de misdrijven samen enkel de zwaarste straf toepast.

De beklaagde heeft zich schuldig gemaakt aan huisjesmelkerij, gepleegd uit gewoonte, alsook aan het verhuren en ter beschikking stellen van woningen die niet voldeden aan de elementaire vereisten inzake veiligheid, gezondheid en woningkwaliteit.

Door deze feiten heeft de beklaagde bewust financieel voordeel nagestreefd ten koste van personen die zich doorgaans in een kwetsbare positie bevinden op de huisvestingsmarkt. De

door hem verhuurde woongelegenheden vertoonden ernstige gebreken die een menswaardige bewoning in het gedrang brachten. Hij heeft aldus blijk gegeven van een uitgesproken gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid van zijn huurders en voor de regelgeving die strekt tot bescherming van de veiligheid en gezondheid van bewoners.

Het hof rekent het de beklaagde bijzonder aan dat de feiten niet het gevolg waren van een eenmalige nalatigheid, maar kaderden in een handelwijze die een gewoontekarakter vertoonde. Deze verzwarende omstandigheid getuigt van een volgehouden voorkeur voor financieel gewin boven de wettelijk beschermde belangen van de huurders en wijst op een verhoogde mate van normvervaging.

Bij het bepalen van de straf houdt het hof rekening met de ernst van de feiten, de duur ervan, het wederrechtelijk vermogensvoordeel dat ermee werd beoogd en de maatschappelijke schade die dergelijke praktijken veroorzaken. Huisjesmelkerij ondermijnt immers het vertrouwen in de huurmarkt en treft vaak personen die wegens hun precare situatie weinig mogelijkheden hebben om zich aan dergelijke omstandigheden te onttrekken.

Anderzijds houdt het hof rekening met de persoon van de beklaagde, zijn huidige leefsituatie, het tijdsverloop sedert de feiten en het ontbreken van aanwijzingen dat hij zich thans nog aan gelijkaardige praktijken bezondigt. Het hof stelt verder vast dat een onmiddellijke tenuitvoerlegging van een gevangenisstraf de kansen op zijn maatschappelijke integratie ernstig zou kunnen hypothekeren.

Om de ernst van de gepleegde feiten voldoende tot uitdrukking te brengen en de beklaagde te wijzen op zijn verantwoordelijkheid, acht het hof een gevangenisstraf van één jaar passend en noodzakelijk. Een werkstraf onderlijnt onvoldoende de ernst van de gepleegde feiten en houdt geen voldoende maatschappelijke afkeuring in.

Rekening houdend met deze omstandigheden en gelet op de gunstige vooruitzichten inzake recidivepreventie, is het hof evenwel van oordeel dat de doeleinden van de straf in voldoende mate kunnen worden bereikt door de tenuitvoerlegging van deze gevangenisstraf volledig uit te stellen onder de volgende probatievoorwaarden. Meer dan bij een werkstraf, zullen de probatiemaatregelen zorgen voor ondersteuning en begeleiding van de beklaagde. De beklaagde kampt immers met een hardnekkige en reeds langdurende drugverslaving.

Een gevangenisstraf van één jaar met volledig probatie-uitstel vormt aldus een evenwichtige sanctie, die enerzijds de maatschappelijke afkeuring van de feiten duidelijk tot uitdrukking brengt en anderzijds de beklaagde de kans biedt zijn leven verder op orde te houden en zich blijvend te onthouden van nieuwe strafbare feiten.

De bijkomend opgelegde geldboete confronteert de beklaagde met het feit dat de misdrijven die hij pleegde kosten voor de samenleving veroorzaakten in de vorm van de

inzet van politie en justitie. De geldboete is te verhogen met 70 deciemmen. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet hem er voldoende toe aan de geldboete te betalen.

De eerste rechter legde overeenkomstig artikel 433terdecies Strafwetboek terecht en in voldoende mate de ontzetting van rechten op. Hetzelfde geldt voor de bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen voor een bedrag van 6.000 euro, gezien het plegen van misdrijven niet mag lonen.

4. Kosten – bijdrage Slachtofferfonds

De beklaagde is gehouden tot de kosten in beroep.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 90 deciemmen tot 250 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak:

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A1-A5 en B1-B5 samen tot een hoofdgevangenisstraf van **een jaar** en een geldboete van 1.000 euro, verhoogd met 70 deciemmen tot **8.000 euro** en dit **maal zes**, namelijk het aantal slachtoffers

en spreekt de bijzondere verbeurdverklaring uit van de uit de misdrijven verkregen vermogensvoordelen voor een **equivalent bedrag van 6.000 euro**;

gelast gedurende een proeftermijn van drie jaar **probatie-uitstel** van de tenuitvoerlegging van de opgelegde **gevangenisstraf** van een jaar, onder de volgende probatievoorwaarden:

- 1° geen strafbare feiten plegen;
- 2° een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast;
- 3° gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast;
- 4° in samenspraak met de justitieassistent en/of probatiecommissie, zich residentieel laten behandelen voor zijn drugsverslaving en deze behandeling niet stopzetten louter op eigen beslissing, maar in samenspraak met de begeleiders en de justitieassistent;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 90 deciemen en zo gebracht op 250 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep van 181,52 euro.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 57,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 34,05
Dagv. eiser tot herstel:	€ 32,97

€ 165,02

+ 10 % : € 16,50

Totaal : € 181,52

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter , raadsheer en plaatsvervangend magistraat en in openbare rechtszitting van **31 augustus 2026** uitgesproken door kamervoorzitter , in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier